

Secció I. Disposicions generals

CONSELL DE GOVERN

12224 *Decret Llei 14/2020, de 9 de desembre, de mesures urgents en determinats sectors d'activitat administrativa*

I

L'emergència sanitària que ha generat la pandèmia provocada per la COVID-19 arreu del món ha obligat als governs a adoptar mesures extraordinàries i urgents de tot tipus per lluitar contra les diverses onades de contagis i mitigar els efectes econòmics i socials que aquest fenomen està produint.

Certament, els efectes de la primera onada de la pandèmia es varen controlar considerablement a les Illes Balears, gràcies a les mesures de contenció adoptades. Tot i així, la naturalesa i l'evolució imprevisible d'aquesta, en relació amb les formes de contagi i amb la propagació del virus, va fer que es continuessin adoptant mesures de prevenció, contenció i coordinació, a fi de permetre seguir fent front i controlant la pandèmia, per al cas d'una eventual segona onada, que finalment s'ha produït. En aquest darrer sentit, i més enllà de l'èxit que s'espera de les vacunes destinades a prevenir més onades d'aquest virus —algunes de les quals ja es troben en procés d'imminent distribució—, el cert és que, a dia d'avui, la pandèmia encara subsisteix, tot i que notablement atenuada a les Illes Balears, i que, per tant, la superació encara no ha estat oficialment declarada ni en l'àmbit nacional, ni en l'internacional, pels organismes i autoritats competents.

Finalitzat el primer estat d'alarma i les seves pròrrogues, el Govern de l'Estat, per fer front als possibles riscos sanitaris d'una segona onada, va aprovar el Reial decret llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19. I, a les Illes Balears, es va aprovar l'Acord del Consell de Govern de 19 de juny de 2020 pel qual s'aprova el Pla de mesures excepcionals de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, una vegada superada la fase 3 del Pla per a la transició cap a una nova normalitat, i, posteriorment, el Decret llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19, en el marc de l'article 31 i altres disposicions concordants del Reial decret llei 21/2020 esmentat i també de la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública.

Doncs bé, l'experiència en la tramitació dels procediments sancionadors a l'empara d'aquest Decret llei 11/2020 ha posat de relleu la necessitat d'aclarir que també formen part dels tipus infractors corresponents la comercialització, l'organització i, en general, la publicitat de reunions, festes o qualsevol altre tipus d'acte esporàdic o eventual en els quals es produeixin o es puguin produir aglomeracions que impedeixin o dificultin l'adopció de les mesures sanitàries de prevenció, malgrat aquestes aglomeracions finalment no es consumeixin perquè s'hagi detectat a temps per l'Administració. En aquest sentit, i davant la possible dificultat de diferenciar les actuacions de comercialització (a les quals es refereix l'article 3.b) corresponent a les infraccions molt greus) i les actuacions d'organització (a les quals fa referència l'article 4. b) relatiu a les infraccions greus) —tot i que en principi la diferència essencial havia de pivotar en el caràcter estrictament empresarial i lucratiu de la comercialització, a diferència de la simple organització—, s'aprofita aquesta modificació perquè el caràcter molt greu o greu de la infracció resideixi en el fet que es consumeixi o no l'aglomeració, atès el bé jurídic protegit, més enllà doncs de la consideració de l'activitat com de comercialització, d'organització o de publicitat.

Així mateix, s'ha fet palesa la necessitat d'establir, en els termes que preveu l'article 28.4 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, que la responsabilitat dels pares, tutors o guardadors respecte de les infraccions comeses pels menors d'edat és una responsabilitat principal i solidària, i no una simple responsabilitat subsidiària. Tot plegat requereix modificar els articles 3 b), 4 b) i 9.4 del Decret llei 11/2020 esmentat, i també derogar l'apartat 5 de l'article 9 d'aquest.

Atès que l'aplicació pràctica d'aquesta normativa també es du a terme pel personal inspector de la Conselleria de Model Econòmic, Turisme i Treball, cal modificar l'article 101.2 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, perquè el personal inspector actuant en cada cas es pugui identificar en l'acta d'inspecció mitjançant el codi d'identificació que consta en el carnet professional. En aquest darrer sentit, el cert és que, d'acord amb l'article 98 de la Llei 8/2012, un dels deures dels inspectors de turisme és el d'exhibir l'acreditació de la seva condició a l'inici de l'actuació inspectora. Així doncs, aquesta modificació es fa amb la finalitat de donar compliment a aquest deure sense que la intimitat i, fins i tot, la seguretat d'aquest personal quedi compromesa, i complir a la vegada l'obligació de l'Administració d'identificar a les autoritats i al personal al seu servei responsables de la tramitació dels procediments.



II

Juntament amb aquestes modificacions de rang legal, es considera imprescindible abordar altres reformes puntuals de diverses normes sectorials, també de rang legal, com ara és el cas de la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19; de la Llei 3/2019, de 31 de gener, agrària de les Illes Balears; del Decret llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears; del Decret llei 1/2020, de 17 de gener, contra el turisme d'excessos per a la millora de la qualitat a zones turístiques, i de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a fi d'assegurar la vigència immediata d'aquestes reformes i, amb això, poder adaptar els procediments administratius i pressupostaris que requereixin les administracions públiques implicades abans de l'inici de l'any 2021.

En efecte, i en primer lloc, es considera necessari i urgent modificar la redacció de l'article 18 de la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19, relatiu a l'adquisició hospitalària de medicaments genèrics. En aquest sentit, el cert és que el fet de restringir el règim contractual que regula aquest precepte a només els medicaments genèrics deixa fora una gran part de medicaments finançats, com ara els biosimilars i els medicaments de marca d'aquests principis actius. Hi ha medicaments de marca (que han perdut la protecció de patent, en els casos dels genèrics, o que no l'han perduda, en els casos dels biosimilars) que són competència directa dels medicaments genèrics o biosimilars. Per tant, no hi ha raó per excloure aquests altres medicaments (de marca) de concórrer en igualtat de condicions al procediment descrit en l'article 18; encara més, incloure'ls-hi promouria la competència i garantiria un funcionament eficient del mercat.

A més, es considera que no s'han de tenir en compte únicament criteris d'eficiència terapèutica (que en els casos dels genèrics és la mateixa per concepte), sinó que també cal tenir en compte les característiques de cada medicament pel que fa a la posologia d'administració o a la traçabilitat interna, i també el vessant econòmic global en l'anàlisi prèvia a l'adquisició. Així mateix, en la invitació per a l'acord d'adquisició cal indicar els criteris que s'han de tenir en compte per resoldre l'adquisició d'un medicament o un altre, però establir una ponderació inicial implica tenir en compte algunes característiques, amb el risc important de poder passar per alt alguna consideració d'evidència científica o característiques que poden millorar enormement el flux de treball intern o l'organització; per això, s'aposta per no ponderar els criteris i establir-los per ordre decreixent a la invitació, de conformitat la consideració 90a de la Directiva 2014/24/UE. Finalment, s'amplia fins a quinze dies el termini per verificar la conformitat del subministrament, en la mesura que, en períodes festius, caps de setmana o vacances la dotació de personal administratiu és mínima, si n'hi ha, i es pot donar la circumstància que l'entrada del material es faci posteriorment.

En un altre ordre de coses, es modifiquen puntualment alguns aspectes de l'article 39 de la mateixa Llei 2/2020, a fi, en essència, i en primer lloc, de preveure la possibilitat de continuar les prestacions en casos d'inexistència jurídica del contracte per manca de formalització, mentre s'adopten les mesures urgents que calguin, d'una manera anàloga a com preveu l'article 42.3 de la Llei 9/2017 en els casos de nul·litat. En segon lloc, es deixa clar que, en la mesura que la liquidació del contracte formalment inexistent ha de partir del valor de mercat de la prestació rebuda, és a dir, normalment, del preu de la factura emesa pel proveïdor, aquest valor o preu de mercat ha d'incloure en bona lògica el benefici industrial corresponent, llevat únicament dels casos en què el proveïdor hagi actuat de mala fe i sense seguir les instruccions de l'administració.

Així mateix, s'inclou un nou precepte dedicat al patrocini institucional, per tal de donar seguretat jurídica a aquesta figura utilitzada amb relativa freqüència per les diverses administracions públiques. En aquest darrer sentit, i en el marc en tot cas de la legislació bàsica de contractes públics, s'aproven algunes regles específiques que han de coadjuvar a una major publicitat i transparència en els patrocinis que concertin les administracions de les Illes Balears, partint de la base de la concurrència d'activitats molt diferents i d'impossible homogeneïtzació, tant pel que fa al pressupost del contracte com a la difusió publicitària que pretén l'administració, i que no obstant responen a un denominador comú consistent en donar suport a iniciatives públiques o privades susceptibles de generar un retorn publicitari per a les marques institucionals de les Illes Balears.

Pel que fa a la Llei 3/2019, de 31 de gener, agrària de les Illes Balears, l'apartat 3 de la disposició addicional segona d'aquesta Llei va establir la destinació del patrimoni de les cambres agràries i va encomanar al Fons de Garantia Agrària i Pesquera (FOGAIBA) el procediment de cessió dels béns immobles, sense fer referència a la resta del patrimoni; aquest procediment es troba actualment en marxa, però s'ha trobat amb serioses dificultats per a la seva finalització per la falta d'acord del sector.

Així, la major part del patrimoni immobiliari de les cambres agràries se situa a l'illa de Mallorca, i el que s'ubica fora d'aquesta ja està assignat en virtut d'un altre procés diferent en compliment de l'apartat 2 de la mateixa disposició addicional. Doncs bé, la dificultat del repartiment dels béns per la seva ubicació, antiguitat i estat, així com la falta d'atribució legal de tot el patrimoni, no només l'immobiliari realitzat per la llei, fan necessària la modificació d'aquesta per tal de facilitar que s'arribi a un consens entre tots els possibles cessionaris. A més, la crisi econòmica que sofreix el sector, agreujada per la pandèmia de la COVID-19, i la conveniència de no parilitzar els procediments de cessió que ja estan en marxa, i que es veuran impulsats amb la modificació de la llei, fan que aquesta s'hagi d'aprovar al més aviat possible.

Al seu torn, les modificacions del Decret Llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears, responen a dues qüestions puntuals. La primera (que es correspondria amb la modificació de l'article 7.2 del Decret Llei), tracta de facilitar l'abonament efectiu de la prestació social de caràcter econòmic que correspongui al beneficiari, de manera que no sempre s'hagi de fer mitjançant transferència bancària, ateses les dificultats (quan no impossibilitat) d'alguns dels beneficiaris de disposar de comptes bancaris de la seva titularitat.

I la segona, corresponent a la resta de preceptes d'aquest Decret Llei que es modifiquen, ha de permetre evitar eventuais situacions de necessitat d'algunes persones que, per diverses raons (no tan sols referides al límit derivat dels ingressos obtinguts l'exercici anterior), no poden accedir a l'ingrés mínim vital. En aquest darrer sentit el cert és que l'accés a la renda social garantida com a prestació social de caràcter econòmic de la Comunitat Autònoma ha de ser possible, no tan sols en els casos en què consti una resolució de desestimació de l'Administració estatal competent respecte de l'ingrés mínim vital, sinó també en els casos de desestimació presumpta o quan aquesta resolució ho és d'inadmissió a tràmit (per no complir algun requisit propi i exclusiu d'aquest recurs estatal, com ara, entre d'altres, el relatiu a la necessària residència regular en el territori espanyol del beneficiari), o fins i tot quan la resolució és estimatòria però per una quantia inferior (i de vegades molt inferior) a la quantia que resultaria de la renda social garantida (per raó de considerar l'ingrés mínim vital diversos paràmetres que no es consideren en la renda social garantida, com ara la imputació de rendes immobiliàries).

Tot això, respectant plenament el caràcter subsidiari (article 16.b) del Decret Llei) i complementari (article 9.1.b) del Decret Llei) de la renda social garantida respecte l'ingrés mínim vital, fins al llindar quantitatiu màxim d'aquesta, per davall del qual s'entén que es produeix la situació de vulnerabilitat econòmica a què es refereix l'article 17 del Decret Llei.

El Decret Llei 1/2020, de 17 de gener, contra el turisme d'excessos per a la millora de la qualitat a zones turístiques, va entrar en vigor en data 17 de gener de 2020, per tal de disposar d'eines efectives per lluitar contra comportaments incívics, emparades per raons imperioses d'interès general com poden ser l'ordre públic, la seguretat pública, la salut pública, la protecció civil, la protecció dels drets, la seguretat i la salut dels consumidors, la protecció del medi ambient, i d'altres esmentades en la seva exposició de motius.

Ara, passat quasi un any des de la seva entrada en vigor, i tot i que l'activitat turística està fortament condicionada pels efectes i mesures relatives a la pandèmia produïda per la COVID-19, s'estan posant de manifest una sèrie d'aspectes en l'aplicació de l'actual redacció que aconsellen dur a terme una modificació també amb caràcter extraordinari i urgent, tant per donar eficàcia immediata a aclariments imprescindibles d'una norma vigent, com per fer front amb major eficàcia als problemes que es pretenen solucionar, i amb la confiança que l'activitat turística es pugui desenvolupar quant abans amb major normalitat.

També es considera necessari introduir expressament la possibilitat d'una delegació de la potestat sancionadora, incloent la inspectora i d'altres que puguin estar connectades, en els municipis afectats, sempre que es compleixin les determinacions marcades per l'article 27 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, la qual cosa pot incidir en una millor eficiència de la gestió pública i eliminar duplicitats administratives. A més, les mesures perseguides per aquest Decret Llei estan molt relacionades amb les competències dels municipis en relació amb la convivència ciutadana i amb la potestat de la policia local.

Finalment, es considera adient eliminar la limitació de la vigència del Decret Llei, tenint en compte també que el legislador, o l'executiu amb la validació del legislador, pot deixar sense efecte aquest Decret Llei en el moment en què consideri que deixa de ser necessari.

Quant a l'àmbit de les taxes, es modifiquen puntualment dues normes de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a fi, d'una banda, de suprimir la taxa relativa al lliurament de blocs de fulls de reclamació o denúncia en matèria de consum, tot tenint en compte que, a dia d'avui, s'ha implantat un sistema de descarrega electrònica d'aquests fulls de reclamació o denúncia, de caràcter gratuït per als titulars dels establiments obligats a disposar d'aquests d'acord amb el Decret 46/2009, de 10 de juliol, sobre els fulls de reclamació o de denúncia en matèria de consum; i, de l'altra, a fi d'adaptar les taxes corresponents a les autoritzacions anuals i diàries als centres de busseig, i també les anuals per als bussejadors particulars, al nombre de reserves marines existents actualment a cada una de les illes de l'arxipèlag balear.

III

D'aquesta manera, aquest Decret Llei s'estructura en set articles, un per a cada una de les modificacions de les normes legals abans esmentades.

Al seu torn, la disposició derogatòria única deroga totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb el que disposa el Decret Llei i, en particular, l'apartat 5 de l'article 9 del Decret Llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19; com també el Decret Llei 8/2020, de 13 de maig, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19.

I la disposició final única estableix l'entrada en vigor del Decret llei l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Certament, el decret llei, regulat en l'article 49 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears a imatge d'allò que preveu l'article 86 del text constitucional, constitueix un instrument en mans del Govern de la Comunitat Autònoma per fer front a situacions de necessitat extraordinària i urgent, encara que amb el límit de no poder afectar determinades matèries. Com a disposició legislativa de caràcter provisional que és, la permanència del decret llei en l'ordenament jurídic està condicionada a la ratificació parlamentària corresponent, mitjançant la denominada convalidació. Doncs bé, d'acord amb l'exposat abans, i en aquest difícil context de crisi sanitària, social i econòmica que estan fent front totes les administracions públiques, el Govern de les Illes Balears considera adequat l'ús del decret llei per donar cobertura a totes aquestes mesures.

En efecte, el decret llei autonòmic constitueix una figura inspirada en la que preveu l'article 86 de la Constitució respecte del Govern de l'Estat, l'ús de la qual ha produït una jurisprudència extensa del Tribunal Constitucional. Així, aquest alt tribunal ha declarat que la definició, pels òrgans polítics, d'una situació d'extraordinària i urgent necessitat requereix ser explícita i raonada, i que hi ha d'haver una connexió de sentit o relació d'adequació entre la situació excepcional i les mesures que es pretenen adoptar, les quals han de ser idònies, concretes i d'eficàcia immediata; tot això en un termini més breu que el requerit per la via ordinària o pels procediments d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, tenint en compte que l'aplicació en cada cas d'aquests procediments legislatius no depèn del Govern.

Així mateix, el Tribunal Constitucional ha dit que no s'ha de confondre l'eficàcia immediata de la norma provisional amb la seva execució instantània, i, per tant, s'ha de permetre que les mesures adoptades amb caràcter d'urgència incloguin posteriors desplegaments reglamentaris o actuacions administratives d'execució d'aquestes mesures o normes de rang legal.

Per finalitzar, i des del punt de vista de les competències per raó de la matèria de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, cal afegir que el present Decret llei, en la mesura que es limita a modificar puntualment normes sectorials de rang legal vigents, troba també ancoratge, des d'aquest punt de vista substantiu, en els diferents punts dels articles 30 i 31 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears relatius als diversos títols competencials que, al seu torn, varen legitimar l'aprovació de les respectives normes de rang legal.

Per tot això, a l'empara de l'article 49 de l'Estatut d'autonomia, a proposta de la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors, del conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball, i de les conselleres d'Afers Socials i Esports, de Salut i Consum, d'Agricultura, Pesca i Alimentació i d'Administracions Públiques i Modernització, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 9 de desembre de 2020, s'aprova el següent

Decret llei

Article primer

Modificacions del Decret llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19

1. La lletra *b*) de l'article 3 del Decret llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19, queda modificada de la manera següent:

b) *L'organització, la comercialització o la publicitat de reunions, festes o qualsevol altre tipus d'acte esporàdic o eventual, sigui de caràcter privat o obert al públic, en espais públics o privats, en els quals es produeixin aglomeracions que impedeixin o dificultin l'adopció de les mesures sanitàries de prevenció.*

2. La lletra *b*) de l'article 4 del Decret llei 11/2020 esmentat queda modificada de la manera següent:

b) *L'organització, la comercialització o la publicitat de reunions, festes o qualsevol altre tipus d'acte esporàdic o eventual, sigui de caràcter privat o obert al públic, en espais públics o privats, en els quals es puguin produir aglomeracions que impedeixin o dificultin l'adopció de les mesures sanitàries de prevenció, sempre que aquestes aglomeracions no s'hagin consumat i, per tant, no es verifiqui la infracció molt greu establerta en la lletra b) de l'article anterior.*

3. L'apartat 4 de l'article 9 del Decret llei 11/2020 esmentat queda modificat de la manera següent:

4. *Son responsables principals i solidaris de les infraccions comeses pels menors d'edat els pares, tutors o guardadors.*



Article segon

Modificacions de la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19

1. L'article 18 de la Llei 2/2020, de 15 d'octubre, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19, queda modificat de la manera següent:

Article 18

Adquisició hospitalària de medicaments genèrics, biosimilars o de marca per als quals estigui autoritzat a Espanya algun genèric o biosimilar, o de medicaments per als quals hagin transcorregut deu anys des de la resolució de finançament i no s'hagi autoritzat algun genèric o biosimilar de les mateixes característiques

1. *En les adquisicions hospitalàries de medicaments genèrics, biosimilars o de marca per als quals estigui autoritzat a Espanya algun genèric o biosimilar, o de medicaments per als quals hagin transcorregut deu anys des de la resolució de finançament i no s'hagi autoritzat algun genèric o biosimilar de les mateixes característiques, els serveis de farmàcia podran triar qualssevol d'aquests medicaments, atenent a criteris d'eficàcia terapèutica o d'eficiència en la gestió, d'entre els oferts pels proveïdors que assumeixin les condicions que prèviament estableixi l'òrgan competent per a l'adquisició, que són en tot cas d'obligat compliment.*

2. *Si es considera més convenient disposar d'un únic proveïdor o un únic medicament dels descrits en l'apartat anterior, es podrà seleccionar un entre aquests proveïdors com a destinatari dels encàrrecs. En aquest darrer cas el termini del contracte ha de ser anual.*

En la selecció d'un proveïdor o medicament únic cal dur a terme un procediment per invitació a cadascun dels proveïdors, i s'ha d'incloure en tot cas en la convocatòria la determinació de les penalitats contractuals que corresponguin per eventuais incompliments de terminis o de la qualitat del producte, i també el sistema de pagament, per volum o per resultats. La invitació ha de contenir els criteris de selecció qualitatius que s'han de tenir en compte per a la resolució, per ordre decreixent.

3. *L'acord d'adquisició dels medicaments a què es refereix l'apartat 1, en qualssevol de les seves modalitats, té naturalesa privada, i la tramitació exigeix:*

- a) *Justificació de la necessitat i de l'existència de crèdit.*
- b) *Sol·licitud formal a l'empresa l'acceptació de la qual implica el compromís de compliment dels terminis de lliurament.*

4. *En acords d'adquisició de tracte successiu se'n pot preveure la modificació i les causes de resolució.*

5. *En l'acord d'adquisició s'ha d'establir el procediment d'acceptació o comprovació mitjançant el qual s'ha de verificar la conformitat dels medicaments amb allò que disposa el contracte, la duració del qual no pot excedir de quinze dies hàbils comptadors des de la data de recepció dels medicaments.*

2. L'apartat 3 de l'article 39 de la Llei 2/2020 esmentada queda modificat de la manera següent:

3. *La declaració d'inexistència jurídica del contracte a què es refereixen el darrer paràgraf de l'apartat 1 i l'apartat 2 d'aquest article comporta que el contracte entri en liquidació, havent-se de restituir les parts les coses que hagin rebut i, si no és possible, el preu de mercat de les prestacions respectives al temps de la seva realització, en el marc del procediment de reconeixement extrajudicial de crèdits que es regula en l'apartat següent.*

En els casos en què la declaració d'inexistència jurídica del contracte produeixi un greu trastorn al servei públic podrà disposar-se en el mateix acord declaratiu la continuació dels efectes inherents als pactes corresponents fins que s'adoptin les mesures urgents que calguin per evitar el perjudici.

3. El punt 3r de la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 39 de la Llei 2/2020 esmentada queda modificat de la manera següent:

3r. *La valoració dels béns lliurats, dels serveis prestats o de les obres dutes a terme en cada cas, calculada als preus de mercat vigents en el moment d'encarregar la prestació, als efectes de la regularització o liquidació que sigui procedent, amb la quantificació corresponent, la qual ha de servir de base a la proposta de resolució del conseller o del màxim òrgan unipersonal de l'ens a què es refereix la lletra d).*

En la valoració que es faci s'ha d'incloure el benefici industrial inherent al preu del mercat, llevat que les prestacions del proveïdor s'hagin produït de mala fe i sense seguir les instruccions de l'administració.



4. S'afegeix un nou capítol, el capítol VI, en la Llei 2/2020 esmentada, amb la redacció següent:

Capítol VI

Normes específiques en matèria de patrocinis institucionals

Article 44

Contractes de patrocini institucional

1. Els contractes de patrocini institucional són contractes privats que s'han de regir per les regles específiques d'aquest article i, si s'escau, de la normativa reglamentària de desplegament, tot respectant els principis establerts en la legislació de contractes del sector públic vigent.

2. L'adjudicació dels contractes de patrocini s'ha de realitzar en règim de concurrència pública i amb l'aprovació prèvia d'un plec de condicions generals del patrocini que ha de fixar els requisits i les condicions objectives per concórrer a la licitació.

3. Un cop publicats en el perfil del contractant de l'òrgan de contractació els candidats admesos, per categories o tipus d'activitat, l'òrgan de contractació pot adjudicar els contractes específics de patrocini a cada un d'aquests, d'acord amb la puntuació obtinguda, fins al límit del crèdit pressupostari aprovat.

4. Excepcionalment, quan la concurrència resulti incompatible amb la naturalesa i l'objecte del contracte, es pot recórrer al procediment negociat sense publicitat regulat en la legislació de contractes del sector públic o, si s'escau, al contracte menor, atenent al valor estimat del contracte.

Article tercer

Modificació de la Llei 3/2019, de 31 de gener, agrària de les Illes Balears

La disposició addicional segona de la Llei 3/2019, de 31 de gener, agrària de les Illes Balears, queda modificada de la manera següent:

Disposició addicional segona

Destí del patrimoni de la Cambra Agrària Interinsular i de les cambres agràries locals de les Illes Balears

1. Els béns immobles procedents de la Cambra Agrària Interinsular i de les cambres agràries locals de les Illes Balears, atribuïts al Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears (FOGAIBA) mitjançant el Decret 86/2006, de 29 de setembre, regulador del procediment per a la liquidació de les cambres agràries locals i interinsular i l'atribució del seu patrimoni, poden ser cedits pel FOGAIBA, prèvia autorització del seu Consell de Direcció, de forma directa i gratuïta a favor dels ajuntaments que els estiguin ocupant mitjançant qualsevol instrument jurídic, sempre que quedi garantida la conservació i aplicació d'aquests immobles a finalitats o serveis d'interès general agrari.

També poden ser cedits, de la mateixa manera assenyalada en el paràgraf anterior, a les cooperatives agràries, a les societats agràries de transformació o a altres entitats associatives agràries que els estiguin ocupant, i aquests béns immobles s'han d'aplicar igualment a fins o serveis d'interès general agrari.

Els cessionaris han de satisfer totes les despeses derivades dels actes de cessió assenyalats, i també de les despeses posteriors, siguin del tipus que siguin (tributàries, de manteniment, de subministrament, etc.).

A les cessions previstes en aquest apartat els seran aplicables els articles 61, apartats 2 i 3, i 62 de la Llei 6/2011, de 11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

2. S'autoritza el Consell de Direcció del FOGAIBA a què cedeixi, d'entre els béns immobles procedents del patrimoni de les cambres agràries no inclosos en l'apartat anterior, els que estimi convenient a les organitzacions professionals agràries de les Illes Balears, les quals han de destinar els béns o els seus productes a fins o serveis d'interès general agrari. El FOGAIBA ha d'acordar la cessió amb les organitzacions professionals agràries tenint en compte els criteris següents:

- a) El percentatge d'obtenció d'ajudes per aquestes en la mitjana de les dues darreres convocatòries d'ajudes a les organitzacions professionals agràries per part del FOGAIBA o del consell insular corresponent.
- b) L'àmbit territorial de la cambra agrària extingida.

Les organitzacions professionals agràries han de fer-se càrrec de qualsevol despesa derivada de l'acte de cessió i qualsevol altra posterior, ja sigui de caràcter tributari, de manteniment, de subministrament o de qualsevol altre tipus.





A les cessions previstes en aquest apartat els seran aplicables els articles 61, apartats 2 i 3, i 62 de la Llei 6/2011, d'11 d'abril, del patrimoni de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

3. S'autoritza el Consell de Direcció del FOGAIBA a cedir a les organitzacions professionals agràries la resta del patrimoni i els béns o drets no prevists en els apartats anteriors, qualsevol que en sigui la naturalesa d'aquests béns o drets, que procedeixin de la gestió del patrimoni de les extintes Cambra Agrària Interinsular i cambres agràries locals de les Illes Balears atribuït al FOGAIBA, de la mateixa manera establerta en l'apartat anterior.

Això no obstant, el Consell de Direcció pot tenir en compte algun altre criteri addicional que compensi la dificultat del repartiment, sempre que existeixi consens entre totes les organitzacions.

En tot cas, les organitzacions professionals agràries han de justificar la finalitat d'interès general agrari a la qual vagin a destinar el patrimoni que se'ls cedeixi.

Article quart

Modificacions del Decret llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears

1. L'apartat 2 de l'article 7 del Decret llei 10/2020, de 12 de juny, de prestacions socials de caràcter econòmic de les Illes Balears, queda modificat de la manera següent:

2. Quan l'abonament es realitzi mitjançant transferència, s'ha de fer al compte bancari que faciliti la persona beneficiària o el seu representant legal. En el cas que no sigui possible, es poden habilitar altres sistemes de pagament que permetin acreditar la recepció efectiva de la prestació pel beneficiari.

2. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 20 del Decret llei 10/2020 esmentat queda modificada de la manera següent:

a) Que hagin sol·licitat l'ingrés mínim vital, excepte en els casos en què no ho puguin sol·licitar per no complir els requisits d'accés exigibles d'acord amb la normativa vigent reguladora de l'esmentat ingrés mínim vital.

3. La lletra d) de l'apartat 1 de l'article 20 del Decret llei 10/2020 esmentat queda modificada de la manera següent:

d) Que se'ls hagi notificat la resolució corresponent respecte de l'ingrés mínim vital o hagi transcorregut el termini màxim per fer-ho, si n'és el cas, d'acord amb el que estableix la lletra a) d'aquest apartat. En tots els casos, les persones s'han de trobar en situació de vulnerabilitat econòmica per no tenir rendes o ingressos suficients, inclosos els que, si s'escau, puguin obtenir en concepte de l'ingrés mínim vital, d'acord amb la definició de vulnerabilitat econòmica de l'article 17 d'aquest Decret llei.

En particular, en els casos de desestimació presumpta de les sol·licituds d'ingrés mínim vital i de posterior resolució estimatòria en tot o en part, la renda social garantida que s'hagi pogut percebre de manera incompatible amb l'ingrés mínim vital que finalment es reconegui expressament s'ha de regir pel que disposen els articles 8, 9.1.b), 16.e), 22.e), 32 i 36 d'aquest Decret llei.

4. La disposició transitòria primera del Decret llei 10/2020 esmentat queda modificada de la manera següent:

Disposició transitòria primera **Manteniment de la renda mínima d'inserció**

Les prestacions econòmiques de la renda mínima d'inserció es podran mantenir fins al 31 de març de 2021 sempre que les persones beneficiàries compleixin les condicions i no tinguin dret a percebre l'ingrés mínim vital o la renda social garantida.

5. L'apartat 1 de la disposició transitòria tercera del Decret llei 10/2020 esmentat queda modificat de la manera següent:

1. Els perceptors actuals de la renda social garantida, regulada en la Llei 5/2016, de 13 d'abril, que verifiquin el que preveuen les lletres a) i d) de l'apartat 1 de l'article 20, amb la comprovació prèvia del compliment de la resta dels requisits establerts, i mitjançant una nova resolució en els termes d'aquest Decret llei, percebran la nova renda social garantida d'aquest Decret llei.

Article cinquè

Modificacions del Decret llei 1/2020, de 17 de gener, contra el turisme d'excessos per a la millora de la qualitat a zones turístiques

1. L'article 2 del Decret llei 1/2020, de 17 de gener, contra el turisme d'excessos per a la millora de la qualitat a zones turístiques, queda modificat de la manera següent:



Article 2

Àmbit territorial

1. Les mesures establertes en aquest Decret llei són d'aplicació únicament a les zones on es produeixen els greus comportaments incívics, que són les següents:

- a) Al municipi de Calvià: tota la zona que queda dins el perímetre delimitat en l'annex 1 d'aquest Decret llei.
- b) Al municipi de Palma: tota la zona que queda dins el perímetre delimitat en l'annex 2 d'aquest Decret llei.
- c) Al municipi de Lluçmajor: tota la zona que queda dins el perímetre delimitat per l'annex 3 d'aquest Decret llei, així com als carrers assenyalats.
- d) Al municipi de Sant Antoni de Portmany: tota la zona que queda dins el perímetre delimitat en l'annex 4 d'aquest Decret llei.

2. Els locals afectats són aquells que tenguin una entrada en qualssevol de les zones indicades.

2. S'afegeix un nou paràgraf en l'apartat 1 de l'article 3 del Decret llei 1/2020 esmentat, amb la redacció següent:

Quan es tracti de menors fins a 14 anys que viatgin acompanyats d'adults, la recepció de la informació pot ser acreditada pels adults acompanyants.

3. S'afegeix un nou paràgraf en l'apartat 2 de l'article 6 del Decret llei 1/2020 esmentat, amb la redacció següent:

Entre les ofertes prohibides de begudes alcohòliques s'han d'entendre també incloses les ofertes en què aquest tipus de beguda se subministra juntament amb altres productes, i també l'oferta de begudes alcohòliques gratuïtes.

4. S'afegeix un nou paràgraf en l'article 8 del Decret llei 1/2020 esmentat, amb la redacció següent:

S'ha d'entendre per festes o esdeveniments multitudinaris la realització de festes o balls a bord d'un vaixell amb música produïda amb mitjans mecànics o electrònics o mitjançant l'actuació en directe d'un músic o músics.

5. L'apartat 2 de l'article 17 del Decret llei 1/2020 esmentat queda modificat de la manera següent:

2. El local o establiment ha de romandre tancat durant tot el termini que s'imposi en la resolució, amb independència dels canvis de titular que es puguin produir, llevat que el local o establiment es destini a una activitat substancialment diferent a la qual s'exercia en el moment de la infracció.

6. S'afegeix un nou article, l'article 19 bis, en el Decret llei 1/2020 esmentat, amb la redacció següent:

Article 19 bis

Delegació de competències

Les competències esmentades en l'article 19, inclosa la instrucció dels procediments i d'altres que en puguin estar connectades, es poden delegar en els ajuntaments de Palma, Calvià, Lluçmajor i Sant Antoni de Portmany, en els termes que preveu l'article 27 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

En cas de delegació, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 11 d'aquest Decret llei, també respecte a les atribucions dels inspectors municipals i respecte als efectes de les seves actes o denúncies.

7. La disposició final tercera del Decret llei 1/2020 esmentat queda modificada de la manera següent:

Disposició final tercera

Entrada en vigor

Aquest Decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Article sisè

Modificació de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears

S'afegeix un nou paràgraf en l'apartat 2 de l'article 101 de la Llei 8/2012, de 19 de juliol, del turisme de les Illes Balears, amb la redacció següent:

L'acta ha d'identificar a l'inspector actuant mitjançant el codi d'identificació que consta en el carnet professional.



Article setè

Modificacions de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1. El punt 3 de l'article 383 de la Llei 11/1998, de 14 de desembre, sobre el règim específic de taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, queda sense contingut.

2. El punt 4 de la lletra *a*) del punt 3r de l'article 392 *septies* de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

4. Autoritzacions anuals en totes les reserves marines, excepte les reserves marines de l'illa del Toro i de les illes Malgrats: 52,40 euros/per illa.

3. El punt 2 de la lletra *b*) del punt 3r de l'article 392 *septies* de la Llei 11/1998 esmentada queda modificat de la manera següent:

2. A les altres reserves marines, per illa: 20,96 euros/dia o 471,52 euros/any.

Disposició derogatòria única

Normes que es deroguen

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb el que disposa aquest Decret llei i, en particular:

a) L'apartat 5 de l'article 9 del Decret llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19.

b) El Decret llei 8/2020, de 13 de maig, de mesures urgents i extraordinàries per a l'impuls de l'activitat econòmica i la simplificació administrativa en l'àmbit de les administracions públiques de les Illes Balears per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19.

Disposició final única

Entrada en vigor

Aquest Decret llei comença a vigir l'endemà de la seva publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

Palma, 9 de desembre de 2020

La presidenta

Francesca Lluch Armengol i Socias

La consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors

Rosario Sánchez Grau

El conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball

Iago Negueruela i Vázquez

La consellera de Salut i Consum

Patricia Gómez i Picard

La consellera d'Administracions Públiques i Modernització

Isabel Castro Fernández

La consellera d'Afers Socials i Esports

Fina Santiago Rodríguez

La consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació

(Per suplència art. 1 Decret 11/2019 de 2 de juliol de la presidenta)

El conseller de Transició Energètica i Sectors Productius

Juan Pedro Yllanes Suárez

